



موضوع:

تاریخ:

نام و نام خانوادگی:

هدف:



فعل: طرزی است کہ انجامِ موش گامی یا وقوعِ حادثہ یا نسبتِ دادنِ مفعولِ را بہ صورت

مبتدئ یا مفعولِ در کتبِ از سہ زمان گذشتہ، حال یا مہذہ بیان می کند.

نمطی کہ ہم: مفعول را سندیہ یا فعل اشتباہ کرد آمدن سے مفعول آمد سے فعل

دیدن سے مفعول دیدہ سے فعل (( مفعول ہا جملہ بہ حساب ہی آئند ))

اجزای تشکیل دہندہ فعل: ہر ساختہ از فعل، دو چیز دارد (۱) بُن، و چیز ثانیہ و تغیر یا تبدیلی کہ در ساختہ

فعل ہا بن آید و جنوم و پیام اصل فعل را در سر دارد.

۱- حرکت از فعل ہا بن فارسی دو بُن دارد: بُن ماضی و بُن مضارع

۲- شناسہ، و چیز تغیر پذیر فعل کہ میان آئندہ است مفعول جمع خود می باشند و شناسہ ہا شناسہ ہا ہستند

کہ در ساختہ ہا کی گوناگون فعل بنا بر ہی روزی.

مثال: در فعل ہا بن زیر بُن و شناسہ را پیدا کنید می بُزم - رفتید - خواہند دید

می بُزم ← بن مضارع: بُز م سے شناسہ / رفتید ← بن ماضی: رفتید سے شناسہ

خواہند دید ← بن ماضی: دید سے شناسہ

راہِ شناختِ زمانِ فعل: نمطی کہ مفعول را سندیہ است کہ انجامِ موش گامی یا حادثہ را بیان می کند اما در ای تشخیصِ زمان

نسبتِ اغلب و اکثر آن «ان» قرار می گیرد مانند رفتن - پریدن - دیدن و...

۱- فعل مضارع (حال) (شیوہی ساختہ بن مضارع)

بعد از آن کہ «ان» مفعول را حذف کردیم، بن ماضی درست می آید، بن ماضی را بہ فعل امر تبدیل می کنیم و بعد از آن

«ب» را از اول فعل امر و بر ہی داریم مانند: خواہ استغفری ← خواست (بن ماضی) ← بخواہ (فعل امر) ← خواہ

(بن مضارع) / خود بخور ← خورد (بن ماضی) خواہ استغفری ← خواست (بن ماضی)

جمع	مفرد
اول شخص ← ہم	اول شخص ← می
دوم شخص ← تہ	دوم شخص ← سی
سوم شخص ← ہ	سوم شخص ← شد

